

Maceranı Kendin Seç - 1

OYUN LABİRENTİ

Iván Babiano Nieto

1. Baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2012
Yeni Baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2024

MACERANI KENDİN SEÇ - 1
Oyun Labirenti
Iván Babiano Nieto

Özgün adı: Laberinto de Juegos
Tú Decides la Aventura, 1

ISBN: 978-975-999-636-9

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 49238

MATBAA SERTİFİKA NO: 48625

© Metin: Iván Babiano Nieto

© İllüstrasyonlar: Alberto García Ayerbe

© Editorial Hidra S.L.

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları, Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
Editör: Dilara Anıl Özgen
Çeviren: Ceren Kuran
Düzeltili: Tüvana Zararsız
Son okuma: Aslı Onat
Grafik uygulama: Ayşe Çalışkan

Baskı: EKOSAN MATBAACILIK
Maltepe Mah. Hastaneyolu Sok. No: 1 (Tarl Tarım Binası)
Zeytinburnu - İstanbul
Cilt: Deniz Matbaacılık

Beyaz Balina Yayınları
Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 Kat: 4
Arnavutköy / İstanbul
Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69
Faks: 0212 544 66 70
info@beyazbalina.com.tr

Maceranı Kendin Seç - 1

OYUN LABİRENTİ

Iván Babiano Nieto

Resimleyen: Alberto García Ayerbe

Çeviren: Ceren Kıran

UYARI

Bu kitabı sıradan bir kitap gibi okuma. Bazen senden, maceranın seyrini etkileyecek bir karar vermek istenecektir. Bu kitapta, macerayı kendin seçeceksin. Bazı kararlar alman gerekecek ve bu kararlar doğrultusunda ya hedefine ulaşacak ya da başarısız olacaksın.

Bilgisayar oyunları, eskiden beri seni hep büyülemiştir.

Bilgisayarın ya da oyun konsolunun karşısındayken, saatlerce odanda kalabilirsin. Kendini yüzlerce sanal dünyayı keşfetmeye kaptırıp, zamanın nasıl geçtiğini fark etmezsin.

Tabii bu oyunlar sana bir türlü yetmiyor, hep bir şeyler eksik kalıyor. Seni bu kadar etkileyen oyunların daha gerçekçi olmasını, adeta onların içinde yaşamayı istiyorsun. Gün geçtikçe oyunlar daha da geliyor; ancak bunlar, senin yeni maceralar yaşama isteğini bir türlü tatmin etmiyor. En azından o fırtınanın olduğu güne kadar bu böyleydi.

Bu gece gerçekten mutlusun. Çünkü daha birkaç saat önce, biriktirdiğin parayla gidip ne zamandır istediğin o oyunu satın aldın. Bu oyunun çıkmasını çok uzun zamandır bekliyordun ve piyasaya çıktığı gün hemen gidip onu aldın. Şimdi ne kapıya vurarak seni akşam yemeğine çağıran annenin seslenişlerine ne de dışarıdaki müthiş fırtınanın gürültüsüne kulak asıyorsun. Tek umurunda olan şey, o oyunu oynamak.

Hiç acele etmeden, sakın sakın oyun kutusunu sarıp sarmalayan incecik plastik ambalajı açıp, CD'yi çıkarıyorsun. Oyunu bir an önce oynamaya başlamak için talimatları okumuyorsun bile. Heyecanla CD'yi bilgisayara takıp, bekliyorsun.

Kısa süre sonra ekranda oyunun tanıtımı başlıyor. Oyunu üreten firmaların logoları birbiri ardına belirirken,

heyecanın artıyor. Artık oyuna başlamak için sabırsızlanıyorsun.

Annen tekrar kapıdan sana sesleniyor, ama oyuna daldığın için onu duymuyorsun. Aniden çok şiddetli bir gök gürültüsü işitiyor ve irkiliyorsun. Bir an pencereden bakıyorsun. Dışarıda müthiş bir fırtına var, her şimşek çakışında evlerin ışıkları titreşiyor. Hiçbir şeyin seni engellemeyeceğine karar verip, panjurları indiriyor ve ekran başına dönüyorsun. Tam parmaklarını klavyeye koyarken eskisinden daha şiddetli bir gök gürültüsü, kulaklarında çınlıyor. O anda parmaklarından başlayıp, bütün vücuduna yayılan bir karıncalanma hissediyorsun. Etrafına baktığında artık odanda olmadığını fark ediyorsun.

Yatağın ve diğer eşyaların yok, hatta bilgisayarın ve masan bile. Bomboş, kapkara bir odadasın. Etrafı görebilmene rağmen ışığın nereden geldiğini anlamıyorsun. Odaya tam bir sessizlik hâkim, nerede olduğunu ve buraya nasıl geldiğini anlamaya çalışıyorsun.

Etraftaki her şey sana çok yabancı. Bayılmış olabileceğini ya da rüya gördüğünü düşünüyorsun ama kolunu çimdikledikten sonra bunun bir rüya olamayacak kadar gerçek olduğuna karar veriyorsun.

Aniden duyduğun hafif bir müzikle irkiliyorsun. Tıpkı ışık gibi, bunun da nereden geldiğini kestiremiyorsun. Sanki her yerden geliyor gibi, ayrıca şarkı da tanıdık. Biraz düşünüyorsun, bu şarkıyı daha önce duymuştun ama nerede?

Tabii ya! Nihayet hatırladın. Bu, şimşek çaktığında oynadığın oyunun başlangıcında çalan şarkıydı.

Çok tuhaf! Neden birden bu şarkı çalmaya başladı ki?

Sen bunu düşünmeye devam ederken, aniden başka bir şey dikkatini çekiyor. Birdenbire tam önünde büyük, mavi bir kapı belirivermiş. Kapının önceden de burada olup olmadığını hatırlamıyorsun, aniden ortaya çıktığını düşünüyorsun ama bu imkânsız.

Dikkatli bir şekilde, yavaş yavaş kapıya yaklaşıyorsun ve onu yakından inceliyorsun. Metal ya da plastikten yapılmış olabilir, tam emin değilsin. Kapının kolu yok, ama ittirince hemen açılacak gibi duruyor. Şarkı akılda kalıcı müziği ile durmadan, tekrar tekrar çalmaya devam ediyor. O anda yapman gereken şeyin, kapıyı açmak olduğunu anlıyorsun. Nereye çıkacağını bilmiyorsun ama bunu öğrenmek için yaklaşıp kapıyı açıyorsun.

Kapıyı açınca karşına hiç beklemediğin bir şey çıkıyor; yüksek, mavi bir duvar. Yaklaşıp ona dokunuyorsun. Duvar, metal gibi soğuk. Canlı bir mavi tonundaki rengi, karanlıkta fosforluymuş gibi parlıyor. Arkanı döndüğünde az önce girdiğin kapının kaybolduğunu, onun yerine de ilk duvarın tıpatıp aynısı olan başka bir mavi duvarın geldiğini görüyorsun. O anda mavi duvarlardan oluşan bir koridorda olduğunun farkına varıyorsun. Gökyüzü yok, duvarlar dışındaki her yer o kadar karanlık ki neredeyse hiçbir şey göremiyorsun. Uzakta tavan ve

zemin birbirine karışıyor, koridor sonsuza kadar uzanıyor gibi görünüyor.

Nereye gittiğini tam olarak bilmeden koridorda yürümeye başlıyorsun. Yürümeye yeni başlamıştın ki bir yol ayrımına geldin. Bu yollar farklı koridorlara açılıyorlar ama hepsi birbirinin aynısı gibi duruyor. Hangisinden gitmelisin? Omuzlarını silkip soldakine yöneliyorsun, nasıl olsa aralarında bir fark yok. Ancak hemen ardından başka bir yol ağzında buluyorsun kendini, sonra da başka bir yol ağzında. Nihayet neler olduğunu anlıyorsun.

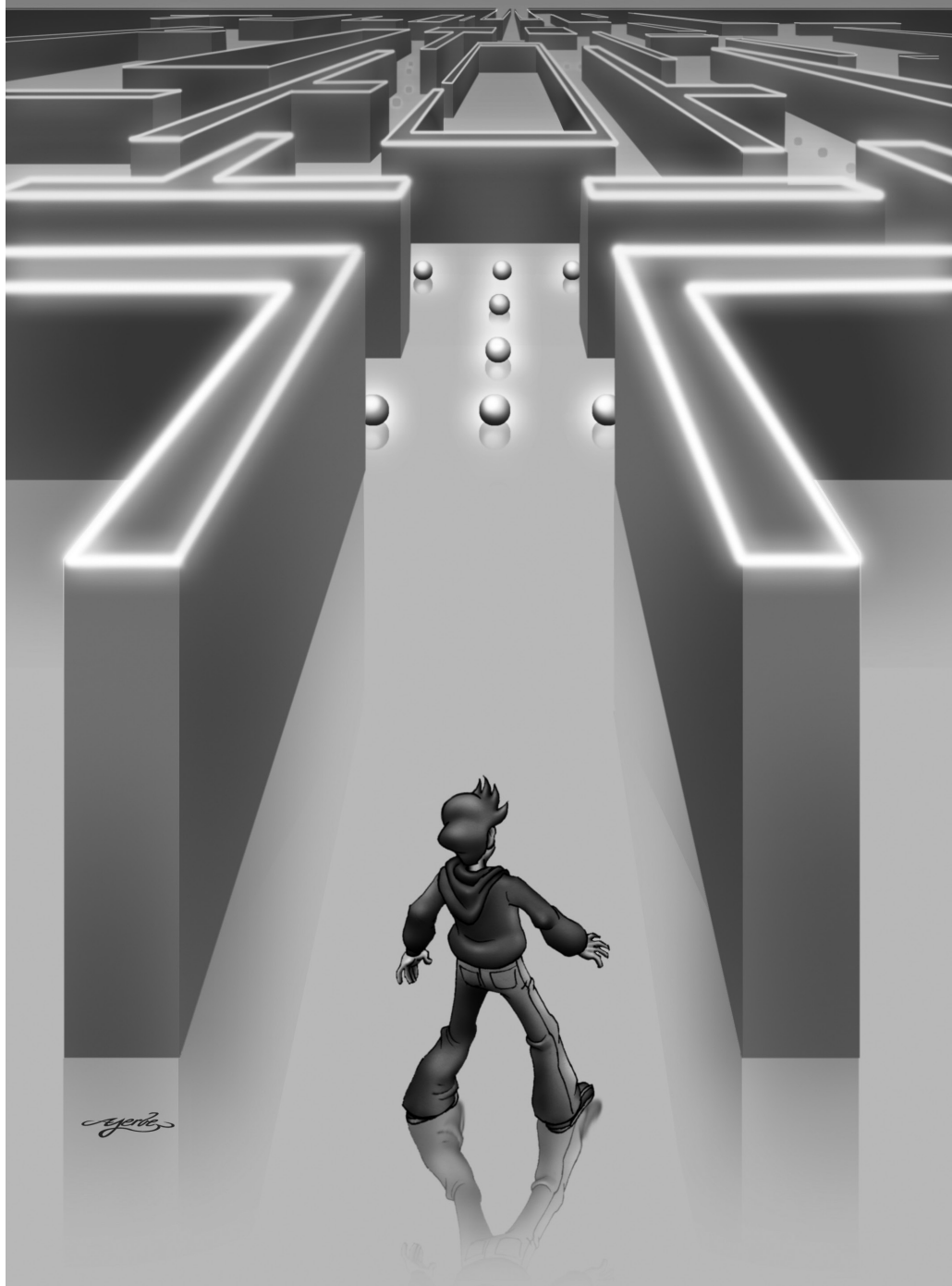
Sonsuz bir labirenttesin! Mavi duvarlar, siyah bir gökyüzü ve zemin... Bu ne anlama geliyor? Bu dümdüz yerde başka hiçbir şey yok gibi görünüyor.

Belki çıkışı bulup gerçek dünyaya dönebilirsin. Bu ihtimal seni heyecanlandırıyor ve rastgele yollar seçerek yürümeye başlıyorsun. Önüne daha önce görmediğin bir şey çıkana kadar yürümeye devam ediyorsun. Yerde futbol topu büyüklüğünde sarı bir top var. Güzel, pürüzsüz ve güneş gibi parlayan bir top bu.

"*Ne tuhaf!*" diye geçiriyorsun içinden.

Bu gizemli yerdeki küre, içinde ışık varmışçasına, geceyi aydınlatan yıldızlar gibi parlıyor.

Yeri incelemeye başlıyorsun. Önündeki koridorda bir sürü parlak küre, sıra halinde sonsuza kadar uzanıyor gibi duruyor. Bunların burada ne işi olduğunu bir türlü anlayamıyorsun. Bu küreleri kim, neden buraya koymuş olabilir ki? Etrafta onlardan daha bir sürü olduğunu fark

Yeni

ediyorsun. Çoğu aynı boyda ancak bazıları diğerlerinden daha büyük, neredeyse seninle aynı boyda. Bu büyük küreleri geçmek için yanlarından dolaşmak zorunda kalıyorsun.

Kendi kendine neler olduğunu sorarken, buraya ilk geldiğinde duyduğun o şarkı çalmaya başlıyor.

şarkı, tekdüze ve dinmeyen bir gürültü halinde devam ediyor. İlk önce bunun bir çeşit siren olduğunu düşünüyorsun fakat sonra aynı melodinin tekrarlanmadığını fark ediyorsun. Bu ses, bilgisayar oyunlarından aşına olduğun elektronik sese benziyor. Sonunda korku içinde nerede olduğunu anlıyorsun. Gözlerin fal taşı gibi açılıyor ve kalbin hızla çarpmaya başlıyor.

Siyah zemin üzerindeki mavi duvarlar, koridordaki dizi dizi sarı toplar ve gittikçe yaklaşan bu tekdüze ses... Tüm bunların tek bir anlamı olabilir! Arkana dönüyorsun, şphelendiğin şeyin doğru olduğunu görünce, korkudan donakalıyorsun. Kocaman sarı bir bilye, bulunduğun koridora doğru geliyor. Bu garip şey, yuvarlanarak ilerliyor ve devasa ağzını her atığında o sesi çıkartıyor. Bir yandan da önüne çıkan bütün sarı topları yutuyor.

Seni kimsenin duyamayacağını bilsen de "Hayır... Olamaz!" diye bağırıyorsun. "Bir oyunun içindeyim!"

Bu labirent sana oldukça tanidik geliyor. Hele müziğin de Pacman oyununun müziği olduğunu anlayınca tüm parçaları birleştiriyorsun. Fakat daha önemli bir